

Az Isteni Irgalmasság ünnepe

A lengyel Helena Kowalska látomásában találkozott a szenvedő Krisztussal, aminek hatására 1925. augusztus 1-jén belépett a varsói Zytnia utcai az Irgalmasság Anyjáról nevezett rendbe. Ott a Faustyna Maria nevet kapta. A rendben kifogástalan, derűs életet élt. Imádságaiban következetesen együttműködött Jézussal, a lelkek megmentésének ügyében. Jézussal való beszédeit naplójában rögzítette.

Az Irgalmasság ünnepének húsvét utáni első vasárnapra történő helyezése mély teológiai értelemmel bír, amely a megváltás húsvéti titka és az Isteni Irgalmasság titka között fennálló szoros összefüggésre utal. Ezt az összefüggést hangsúlyozza az ünnepet előkészítő Isteni Irgalmassághoz végzett kilenced, amit nagypénteken kell elkezdeni.

Az ünnep nemcsak egy nap, melyen Istent különösképpen tiszteljük irgalmasságának titkában, hanem állandó kegyelem forrása minden ember számára: „Azt kívánom – mondta Jézus – hogy az Irgalmasság ünnepe menedék és menekvés legyen minden lélek, de főleg a szegény bűnösök részére.” (Napló 699) „Keserves szenvedéseim ellenére elvesznek [egyres] lelkek. Utolsó mentőövet adok nekik, ez Irgalmasságom ünnepe. Ha nem dicsőítik irgalmamat, örökre elvesznek.” (Napló 965)

Ennek az ünnepnek nagyságát a hozzáfűzött ígéretek nagyságával lehet lemérni, melyeket Jézus ígért: „Aki ezen a napon az Élet Forrásához járul, bűnei és az értük járó büntetés teljes elengedését nyeri el.” (Napló 300) „Ezen a napon megnyílik irgalmam mélysége: a kegyelmek tengerét árasztom minden lélekre, aki irgalmam forrásához közelít. Egy lélek se féljen közeledni hozzám, még ha bűnei skarlátpirosak lennének is.” (Napló 699)

Eme nagy kegyelmek elnyeréséhez teljesíteni kell az Isten irgalma iránti tisztelet feltételeit, melyek: a bizalom Isten jóságában, a felebaráti szeretet gyakorlása, a megszentelő kegyelem állapotában (szentgyónás után) méltó Szentáldozás. Jézus mondta: „Egyetlen lélek sem nyerhet megigazulást, amíg nem fordul bizalommal irgalmassá-

gomhoz. Ezért kell a Húsvét utáni első vasárnapot Irgalmasságomnak szentelni. A papok ezen a napon hirdessék a lelkeknek nagy és végtelen irgalmamat.” (Napló 570)

Isten Irgalmasságának tiszteletében ez áll első helyen. Jézus első alkalommal 1931-ben, Plockban beszélt Fausztina nővérnek arról a kívánságáról, hogy ünnepet szenteljenek az Isten Irgalmasságának: „Azt kívánom, hogy legyen az

Irgalmasságának ünnepe. Azt kívánom, hogy a képet, melyet ecsettel fogsz megfesteni, húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg! Ez a vasárnap legyen az Irgalmasság ünnepe!” (Napló 49)

Forrás: fausztina.fw.hu

Csukás István Tavaszi vers

Az ablakhoz nyomul az orgona,
az ablaküvegen át rám nevet,
amit nem tudok megunni soha,
a kékszemű tavaszi üzenet.

Gyerekek leszek egy percre újra én,
örökzöld időből kipislogok,
a létezés halhatatlan ívén
a teremtség visszacsusszanok.

Boldog részecske, együtt lüktetek,
s kinyílok mohón, mint tavaszi ág,
ledobjuk, unt kabátot, a telet,
s szívemmel ver a születő világ.

Mert jó élni, e gyermeki hittel
így fordulok én is a fény felé,
s tudom, hogy majd a többi szelíddel
lelkem földi jutalmát meglelé!

ELŐADÁSSOROZAT A REGINÁBAN

A Regina Mundi-templomban havi rendszerességgel előadássorozatot indítottunk helybéli illetve meghívott előadókkal, akik közelebb visznek minden érdeklődőt a hit lényegéhez, tartalmához.

**A hatodik előadást április 17-én,
az esti szentmise után,
Tóth Péter Domonkos atya tartja.**

A hit halálos expedíció

Takáts István atya előadása a hit éve kapcsán

Az életünket át- és átjárja a hit, ebben élünk.

A felvilágosodással indul a hittel való szakítás, filozófiája nem fogad el semmi mást, mint ami ésszel belátható, bizonyítható. Mindaz, amit a vallás hirdet, nem fogadható el a felvilágosult ember számára. A hit ugyanakkor a teljességről szól, nem csak az anyagi világ megtapasztalásáról. A tudomány csupán részleges választ tud adni az életben felmerülő kérdéseinkre, teljes választ egyedül a hitből meríthetünk. Például olyan kérdésekre, hogy miért születünk, miért élünk, a tudomány nem képes válaszolni.

Mindennapi életünkben tele vagyunk félelemmel és aggodalommal. Félünk, hogy elveszítjük azt, amit fáradságos munkával megszereztünk, félünk, hogy el kell válni attól, akit megszerettünk. A biztonságot keressük, erre törekszünk. A hit akkor lesz fontos, amikor életünk biztosnak hitt keretei megrendülnek.

Napjainkban népszerűek lettek a zarándokutak. Különféle célokból mennek el az emberek. Vannak, akik számára erőpróba, vannak, akik kíváncsiságból, kalandvágyból vágnak neki, mások valóságos indíttatásból: fel akarnak keresni egy kegyhelyet, hogy lélekben feltöltődjenek. Talán nem is a cél elérése a legfontosabb, hanem az, ami útközben történik. A fáradság, a sérülések, azok gyógyítása, a találkozások, a beszélgeté-

sek, mások megismerése, segítségnyújtás, vagy annak elfogadása.

A hitben mindig van bizonytalanság. A hitnek mindig része az, hogy kiszolgáltatjuk magunkat. Jó példa lehet erre az, amikor úszni tanulunk. Akkor haladunk előre, ha bizalommal ráfekszünk a vízre, és a felhajtó erő fenntart minket. Istenben is így kell bízni, hittel, bizalommal, mert csak így haladunk előre.

A hitnek alapvető tapasztalata, hogy megnyílunk Isten számára. Nyitottak leszünk szeretetének befogadására. Megéljük, milyen jó Istennel szövetségben lenni. Jézus a példabeszédekben adott magyarázatot arra, hogy milyen is az igazi hit.

Az egyik ilyen példabeszéd a vízen járás története. Péter a hit vakmerőségével, vállalkozó szellemben indul el Jézus felé a vízen. A többi tanítvány mennyivel józanabban viselkedik, megmarad a bárka biztonságában.

Életünket elszűrheti a praktikum, amikor azt mérlegeljük, hogy megéri-e, kifizetődő-e a mai mérce szerint. Ha nincs önfeláldozás, nincs öröm, átveszi a helyét az unalom, a kisszerűség, az önzés, a magunk körül forgás. Milyen szerelem, milyen barátság az, amikor azt mérlegeljük, hogy kifizetődik-e számukra. Milyen hivatás lehet az, amely mellett a praktikum alapján döntünk.

Péter vállalkozása ésszerűtlennek tűnt, mégis elindult, és rájött, hogy működik a dolog. Csak akkor inog meg a lába, amikor leveszi a szemét Jézusról, amikor a körülményekkel törődik, amikor kételkedik a hitében. Krisztus követése csak a szeretet biztonságával történhet.

Az a Pilinszky-idézet, amit a költészetéről ír, a hitre is alkalmazható. „A hit nem konyhakert, hanem halálos expedíció.” Nem lehet az az igazi hit, amelynek szellemében nyugodtan eldolgogzatunk a kis kertben, amikor kedvünk van. Az igazi hithez kockáztatás, a veszélyek vállalása szükséges.

Kolumbusz vállalkozása jó példa erre. Nem tudhatták, milyen messze kell

Simon András: Jézus a vízen jár

menni, elég lesz-e az enivaló, minden bizonytalan volt, mégis nekivágtak.

A másik – Szentírásból vett – példa arról az emberről szól, aki mindenét eladta, hogy övé lehessen a kincs, amire a legjobban vágyott. Feladott mindent, feladta a biztonságát, emiatt mindenki örültnek tekintette.

A hívő ember másképp gondol a világra, mint a nem hívő. A hit valóság, távlatokat nyit. Kinyitja a kaput az örök élet felé.

Elköteleződni egy dolog mellett azt jelenti, hogy igent mondunk, de az igen akkor értékes, ha sok nem van mellette. A házastárs melletti elköteleződés is ezt jelenti.

József Attila Gyémánt című verse tükröt tart eléink életünkről:

„Gyémánthegyen állunk,
De zsebünkben kavicsok vannak.
Nagyon elfelejtettük, hogy angyalok voltunk,
Kövér vankosokba tömtük fehér szárnyaink.
Most könyörgések szomjazzák erőnket
És térdünk alatt lyukassá kopnának a kövek,
Szívünkben a csillag megfagyott.”

Gazdagok lehetnénk, de megelégedünk silány pótlékokkal, a kavicsokkal. Így szeretnénk biztonságra szert tenni, közben elfelejtjük, hogy Isten gyermekei vagyunk. Szép lenne, ha fel tudnánk fedezni az igazi gazdagságot, és nem kapnánk két kézzel az értéktelen kavicsok után.

Szöveg és fotó: Demény Anna

Habemus papam!

Jorge Mario Bergoglio (76) argentin bíborost választotta meg a konklávé a római katolikus egyház új vezetőjének - jelentette be Jean-Louis Tauran, a korelnök protodiakónus bíboros a Szent Péter-bazilika erkélyéről március 13-án. A 266. pápa a Ferenc nevet választotta, így ezen a néven foglalja el – első latin-amerikaiaként – Szent Péter trónját.

Ez volt Ferenc pápának első beszéde, amit a Vatikáni Rádió honlapján tettek közzé:

Testvéreim, jó estét!

Tudjátok, hogy a konklávé kötelessége, hogy püspököt adjon Rómának. Úgy tűnik, a bíboros testvéreim a világ másik végére mentek el érte, de itt vagyunk. Köszönöm a fogadtatást. A római egyházmegyei közösségnek megvan a püspöke: köszönöm!

Először is imádkozni szeretnék visszavonult püspökünkért, XVI. Benedekért. Imádkozzunk érte együtt, hogy az Úr megáldja és a Szűzanya oltalmazza. (...) Most pedig induljunk el ezen az úton: a püspök és a nép közös útján. A római egyház útja ez, azé a városé, amely a szeretetben minden egyházat vezet. A testvériség, a szeretet, a köztünk lévő bizalom útja ez. Imádkozzunk mindig egymásért, kölcsönösen. Imádkozzunk az egész világért, azért, hogy széles körű testvériség valósuljon meg. Azt kívánom

nektek, hogy az egyháznak ez az útja – amelyet ma kezdünk meg, és amelynek során az itt jelenlévő vikárius bíborosom fog segíteni nekem – gyümölcsöző legyen e nagyon szép város evangelizációja számára.

Most pedig szeretnék áldást osztani, de előtte egy szívességre kérlek benneteket. Mielőtt a püspök megáldaná a népet, arra kérlek benneteket, imádkozzatok Istenhez, hogy áldjon meg engem.

Jorge Mario Bergoglio

Az első latin-amerikai és az első jezsuita pápa 1936. december 17-én született Buenos Airesben, olasz bevándorló munkáscsaládban. Vegyésznek készült, de végül a papi hivatást választotta. A szeminárium elvégzése után, 1958-ban belépett a jezsuita rendbe. A filozófiai doktorátus megszerzése után irodalmat, pszichológiát és filozófiát tanított, 1969-ben szentelték pappá. A kiváló vezetési képességekkel megáldott Bergoglio 1973-tól hat évig a rend tartományfőnöke, 1980-tól annak a szemináriumnak a rektora volt, amelyben végzett, doktori értekezését Németországban készítette el. 1998-ban lett Buenos Aires érseke, 2001-ben nevezte ki bíborossá II. János Pál pápa, három vatikáni kongregációnak is tagja, 2005 óta az Argentin Püspöki Konferencia elnöke.

Bergoglio konzervatív teológiai nézeteket vall, elutasítja az abortuszt, a fogamzásgátlást, az azonos neműek házasságát és az eutanáziát. Ugyanakkor küzd a társadalmi igazságtalanságok ellen, határozottan kiáll a szegények mellett, ami különösen népszerűvé tette a válságok sújtotta Argentínában, együttérzést mutat az AIDS-betegekkel és megróttá azokat a papokat, akik nem voltak hajlandók megkeresztelni a házasságon kívül született gyermekeket. Az evilági dolgokat elutasítja, érsekként sem volt autója, inkább a tömegközlekedést használta, nem volt hajlandó beköltözni a fényűző főpapi rezidenciába, s állítólag még ételeit is maga készíti.

Címere, jelmondata

Ferenc pápa címerét március 18-án tették közzé a Vatikán honlapján. A címerpajzs azonos a korábbi bíborosi címerével: kék alapon felül a jezsuita rend szimbólum a látható (napsugarak között „IHS” Jézus-monogram), fölötté kerest, alatta Jézus keresztre feszítésére utaló három szög, a pajzs alját baloldalon Szűz Máriát, az Egyház anyját jelképező sárga ötágú csillag, jobboldalon pedig Szent Józsefet, az Egyház patrónusát szimbolizáló nárdusvirág díszíti. A pajzs háttérében Szent Péter kulcsai keresztezik egymást, fölötté egy püspöki süveg látható három vízszintes és egy függőleges arany csíkkal, melyek az egyházfő hatalmára utalnak. Ezek a részletek a folytonosság jegyében meg egyeznek elődje, XVI. Benedek pápa címerének elemeivel.

A címer alatt olvasható jelmondata is ugyanaz, mint bíboros korában. A latin nyelvű Miserando atque eligendo idézet Szent Béda bencés szerzetes egyik szentbeszédéből való, melyben Máté apostol meghívását magyarázza: „Vidit ergo Iesus publicanum et quia miserando atque eligendo vidit, ait illi Sequere me” magyarul: „Jézus meglátott tehát egy vámszedőt, és mivel könyörületre méltónak és ezért kiválasztandónak látta, így szól neki: kövess engem” (Mt 9,9). Ez a homília a pápa életére nagy hatással volt: 1953-ban szent Máté ünnepe tizenhét éves korában érintette meg Isten kegyelme, amely meghívta a vallásos életre és elindította Loyolai Szent Ignác nyomában.

Az élő Isten után szomjazik a lelkünk

Szalay Jeremiás atya nagyböjti lelkigyakorlata a Regina Mundi-templomban

Jeri atya 1985-től 1990-ig volt káplán templomunkban, és azóta is számtalanszor látogat el hozzánk, amikor a régi hittanosai esküvőre vagy keresztlőre hívják. Most is örömmel tett eleget Dezső atya meghívásának. A március 20-án, 21-én és 22-én tartott lelkigyakorlatának témája az istenhit, a bűnbánat és az Isten akaratára hagyatkozás fontossága az életünkben.

Isten elfogad engem olyanak, amilyen vagyok, csak egyet kér, hogy nyissam meg a szívemet, fogadjam be az Ő kegyelmeit. Manapság nincs időnk az imára – mondják sokan. Korunk ismeretőjele az, hogy az ember elszakadt attól a forrástól, ahonnan elindult, vagyis Istentől, akitől minden származik, aki mindent és mindenkit éltet. Mindennek az 'én' lett a középpontja, ahol Istennek kellene lennie. Pedig tudjuk, mennyire veszélyes az, ha elveszítjük Istent. Ha üres az ember és üres a szíve, vákuum keletkezik, amely beszippant mindenféle istenpótlékot. Istent mással pótolni nem lehet. A hit éve van, törekedjünk arra, hogy hitünkben megújuljunk, és a lelkigyakorlat is jó alkalom arra, hogy felülvizsgáljuk istenkapcsolatunkat. Olyan értékrendet kell felépítenünk magunkban, amely a keresztény emberhez méltó.

A lelkigyakorlat az Istenhez vezető út keresése. Ha eltávolodtunk, a visszavezető utat kell keresnünk, bármennyire nehéz is lehet visszatalálnunk. A hit útjára rendszerint a családban lépünk először. A hit Isten ajándéka, de a szülők sokat tudnak segíteni a kialakulásában, ha komolyan veszik a gyermek megkeresztelésekor tett ígéretüket. A hit nagy kincs, igazi menedék a mai világban. Kérjük az Urat, hogy megtaláljuk, hogy egyre jobban erősítse meg bennünk, és ne veszítsük el soha.

Mi a bűnbánat, és mit jelent számunkra a bűnbocsánat?

Ha belepillantunk a Szentírásba, vagy elolvassuk a Tízparancsolatot, látjuk, mennyi bűn van. Ugyanakkor a mai világban járva, úgy tűnik, mintha egyre

kevesebb bűn lenne. Ez persze nem azt jelenti, hogy a bűnök nem ugyanazok, hanem a mai társadalom sajnos megtalálta a bűnök feloldozásának módszerét. Az egyik ilyen „módszer” a bűn tagadása. Pedig súlyos következményei lehetnek annak, ha a bűnt nem nevezük bűnnek. A másik „módszer” a bűn minimalizálása, vagyis a súlyos bűnt jelentéktelen hibának tartjuk, amiről nem is tehetünk.

Mi is a bűn? – Tudatos szembehelyezkedés Isten akaratával, helyette ragaszkodás a saját akarathoz, annak ellenére, hogy ez rossz. Az ember életének lényege, hogy megdicsőítse Istent. A bűnös viszont nem ezt teszi, és ez ellentmond az ember lényegének. Könnyű mélyen elmerülni a bűnben, de onnan ismét a felszínre kerülni már sokkal nehezebb. Vannak csodálatos, rendkívüli megtérések, mint például Szent Ágostoné.

Aki életében felismeri Isten megbocsátó szeretetét, az isteni irgalomnak kiáradó, embert megújító erejét, az könnyebben teszi meg az Istenhez visszavezető, bocsánatért könyörgő lépést a bűnbevallásban, a gyónásban. Biztosak lehetünk abban, hogy Isten mindig megbocsát nekünk.

Kétféle vallásosság létezik, az egyik azt kérdezi, Isten mit tesz értem, a másik, hogy én mit teszek Istenért. Az utóbbi a „teljesítmény-ízű” vallásosság. Elégedetten veszem számba, hogy én mennyi mindent tettem Istenért, milyen jó vagyok, tehát várom a viszonzást. A másik módon vallásos ember belátja, mennyi jót tesz vele Isten, és hálát ad érte mindennap. Minden gyónás külön kegyelem és áldás. Ha ennek tudatában megyünk gyónni, annak reményében, hogy ismét megtérhetünk, ismét újra kezdhethetjük, mert bocsánatot nyertünk, nem érezzük magunkat kínosan, és nem halogatjuk a gyónásunkat.

Használjuk ki a kegyelmet, amit Isten ad nekünk, legyen őszinte bűnbánatunk, és bízunk Isten megbocsátó szeretetében!

Fotó: Széllendi Annamária

Az ember számára az élet a legdrágább és a legbecesebb a világon. Mindenki jól, sikeresen és boldogan akar élni. Minden életkorban másként gondolkodik az ember az életről, de a saját elgondolása szerint akar élni. Isten boldogságra teremtett minket, mégis nagyon kevés ember tartja magát boldognak. Hol van a hiba? Az lehet, hogy hamis elképzeléseink vannak a boldogságról, és ezek nem engedik, hogy elmerüljünk benne. Azt hisszük, csak akkor lehetünk boldogok, ha a kitűzött célunkat elérjük, ha a kiszemelt embert vagy tárgyat birtokoljuk. Arra koncentrálunk, hogy mi mindenünk nincs, nem arra, amink van. Azt gondoljuk, hogy meg kell változtatnunk a körülöttünk élő embereket, és a körülményeinket.

Ne magadra építs, hanem Istenbe ved minden reményedet! (Kempis Tamás) A világ mindig mást kínál, mint amit a Jóisten akar a lelkünkbe ültetni. Ma a fiatalokat állandóan az önmegvalósításra buzdítják. Pedig minél jobban megvalósítod az embertársad boldogságát, minél jobban segíted az Istennel való kapcsolatában, annál boldogabb leszel te magad! Minél jobban meg tudsz feledkezni magadról, annál boldogabbá válsz. Korunk egyik legjellemzőbb életérzése a bizonytalanság, az aggodás. Aggódunk

szeretteink miatt, az egészségünk miatt, meglévő értékeink miatt. Sohasem voltak az emberek ennyire bebiztosítottak, mint ma, mégsem nyugodtak. Bizonytalanok vagyunk önmagunkban, és attól félünk, hogy elveszítjük mások szeretetét. A hívő ember amiatt is aggódik, hogy megfelel-e Isten elvárásainak, tervének. Elég erős-e a hite, tud-e mindig Istenre hagyatkozni.

Ne feledjük, hogy a mi erőnk Krisztustól jön. Szent Pál apostollal fel kell kiáltanunk, hogy már nem én élek, hanem Krisztus él bennem.

Amikor életünk boldogságára gondolunk, tekintsünk fel Máriára is. Miként

érte el ő a tökéletességet, a boldogságot? Neki is megvoltak a maga tervei az életére, a boldogságára nézve. Mária azonban hitt Istenben, és az Ő akaratát cselekedte. Aki az Ő akaratát szerint cselekszik, boldog lesz. Mária életéből látjuk, hogy érdemes vállalni a küzdelmet, a szenvedést, a megpróbáltatást, ki kell tartani a legnagyobb reménytelenségben is.

Mindenkinek lehet természetesen terve, elképzelése az életéről, de nagyon fontos, hogy tudjuk Istenre bízni a beteljesítést. Uram, legyen minden az én életemben, ahogy Te akarod! Ahogy Mária mondta: Legyen nekem a Te igéd szerint!

Befejezésül Jeri atya elmondta, hogy Gölléről érkezett, ahol Fekete István, a híres író született. Mély hitű és mélyen vallásos ember volt. Természeti írásában mindig feltárja a teremtő Isten nagyságát és az ima fontosságát. Hazafias érzületére és istenhitének mélységére bizonyíték a következő idézet:

„Ne imádj mindent, édes magyaram, ne imádj semmit, csak az Istent! Mert nem tudod, milyen idők jönnek, és nincs az a vihar, amely elpusztíthatna, ha veled van az imádság, és veled van az Isten.”

Demény Anna

Napsugár-hívogató a Szilágyiban

Borongós tavaszi napra ébredtünk március 9-én, szombat reggel, amikor lázasan készülődtünk a negyedik játszóházi foglalkozásra.

Vajon sikerül-e jó időt csalogatni énekünkkel, játékunkkal? Ezt szerettük volna megvalósítani, noha az időjárás fittyet hányt mindezekre, de aki részt vett ezen alkalmon, bizonyos vagyok, hogy szívében jó kedvre derült, és elfelejtette a borús időt.

„Nem fúj már, és nem havaz, itt van, itt van a ...” – Tavasz! – kiáltották a gyerekek hangosan indulásképpen. Aztán gondolatban egy tavaszi mezőre kalandoztunk, ahol előbújt már a csiga, a sünn téli álmából, de a lepkék is előmerészkedtek. Megidéztek az esőfelhőket is, amiből kezdetben csak óvatosan szemeraként az eső, aztán a kopogó jég, óriási villámok csaptak le, majd kisütött a napocska. A kicsi óvodások teljesen beleélik magukat a játékba, mintha igaz lenne mindaz, amit megelevenítünk. De arról se feledkezzünk meg, hogy mi, felnőttek is szívesen játszunk, addig is önfeledten adjuk át magunkat régmúlt gyermekkori élményeknek.

A három pillangó című mese dramatizálásában bátran vettek részt az iskolába készülődők, aktív részvételükkel elmeséltük, hogy segítette a bajba jutott szárnyasokon a tavaszi napsugár. Milyen gonosz is tud lenni társunk (a

mesében), aki abban is válogat, kinek segítsen. De végül minden jóra fordult! Hogy a hangulat igazán a tetőfokára hágjon, elénekeltük, mi lenne, ha pillangók, halacskák, medvebocok, stb. lehetnénk, akik hálát adnak Istennek, hogy az ő teremtményei vagyunk. A refrént már a csendesebbek is énekelték: „Te adtál szívet nekem [...], gyermeked lettem, köszönöm Istenem én” A gitárkísérettel nagy segítségünkre volt Rauser Géza, lelkes apuka, aki mindig odaadóan zenél velünk. Köszönet érte!

Az igazi alkotás ezután vette kezdetét:

napsugár-ablakdís, és vidám pillangók készültek az ügyes kezek nyomán. Közben jó hangulatban beszélgettünk iskoláról, ovismiséről, kortyoltuk az ízletes teát.

Köszönöm kollégáim segítségét a mesében, énekben, teafőzésben és kézműves foglalkozásban!

Reméljük, mindenki szívébe beleszólt a jó hangulat, és az ablakba függesztett díszekről észébe jut napsugár-hívogató játszóházunk!

Barabás Andrea és Pálfalvi Erzsébet

Hit a hétköznapokban

Závodi Zsuzsanna református lelkész előadása

Korunkban is szükség van arra, hogy megéljük a hit hétköznapi erejét. Be kell vallanunk, hogy hitünk gyakran a hitigazságnak csak egy szeletére épül. Nagyon sokféle vallásosság vesz minket körül. Kimondhatjuk, hogy a keresztény hit nem valami emberi spekulációra, félelemből fakadó elképzelésre épül, hanem arra, hogy Isten szólt hozzánk, Isten kinyilatkoztatta magát nekünk. Ez a hitünk alapja. Ezt mondta: Én vagyok az az Isten, aki megszabadítalak. Hozzám jöjjetek Ti szomjazók! Én vagyok az az Isten, aki világosságot teremtett.

Gyakran felmerül az a kérdés, hogy miért van még mindig szükség a Bibliára, miért van szükség arra, hogy keresztény közösséghez kapcsolódjon az istenkeresés. A Biblia a legigazabb könyv, magát Isten szavát tartalmazza. Vannak tehát olyan igazságok, amelyek soha meg nem kérdőjelezhetőek.

Isten sohasem érzékelhető tisztán, önmagában, hiszen minden, ami körülvesz minket, Isten alkotása. Ahogy Pál apostol mondja, csupán tükör által,

homályosan látjuk a dolgokat. A saját életünk eseményei kapcsán is megfogalmazhatjuk, hogy Isten jó, Isten a szabadító, az örök hatalmú. Fel kell tennünk a kérdést, hogy mit akar Isten az életünkkel, és hová vezet minket.

Hogyan találhat az Istentől elidegenedett ember újra Istenre? Minden keresztény vallásnak nagy kérdése az, hogy hogyan szólítsuk meg azokat, akik eltávolodtak Istentől, akik a saját magukban, a saját sikereikben bíznak.

A vallás sokszor tesz kísérletet arra, hogy eljusson a halálból az életre, a sötétségből a világosságra. Minden ember vágyódik a szeretetre, a harmóniára. Isten lénye, amelyet meg akar osztani velünk, nem más, mint a szeretet. Olyan kapcsolatban kellene élnünk egymással és Istennel, amilyen szeretetteljes, oszthatatlan, bizalomra épülő kapcsolat van az Atya, a Fiú és a Szentlélek között.

Vannak vallástalan emberek, de vallástalan nép nincs. A mai ember is vágyakozik Isten ajándékaira, de Istent, magát nem akarja. Vágyakozunk a szeretetre, az elfogadottságra, a bizalomra, a békességre, de nem magára, Istenre.

Miért él így a mai ember? Miért nem a hit felé vezet az Isten adományai iránti vágyódása? Az emberek Istent gyertyának használják. Meggyújtják, amikor keresnek valamit, amint megtalálják, amit kerestek, elfújják a gyertyát.

Jézus a mindenkor példánk, de túl kell lépnünk azon, hogy csupán példa legyen. Ennél több kell, az, hogy Benne legyünk, hogy Ő legyen életünk megváltása. Hitvallásunk cselekedetei mind Őrá kell, hogy irányuljon. A cselekedetnek és a hitvallásnak együtt kell jelen lenni életünkben. Nem az a fő kérdés, hogy hiszünk-e Istenben, hiszen a felmérések szerint Európa népének több mint fele hívőnek tartja magát. Viszont a többségük nem jár templomba, és nem Isten törvényei szerint él, vagyis a hit megélési formáival még mindig nagy baj van. Hitünknek az istenkapcsolatát kellene megvizsgálnunk. Közösségben

állunk-e azzal az Istennel, aki teremtő, a megváltó és a megszentelő. Kevés magát hívőnek tartó ember vallja azt, hogy élete viszonyítási pontja Isten. Az lehet a probléma, hogy már nincs meg az a meghitt kapcsolat Isten és közöttünk, amire eredetileg teremtettünk. A legtöbb esetben már csak a léteire vonatkozó hitről van szó, nem az eredeti bizalmas, meghitt kapcsolatáról. A szeretetet nem lehet kikényszeríteni. Isten sem teszi ezt senki akarata ellenére.

Nagyon fontos a gyermekek hitéleti nevelése a családban, őszintén válaszolni a kérdéseikre az ő szintjükön, fontos, hogy szerető, befogadó közösségre találjanak, hogy otthon érezzék magukat a templomban.

Hinni azt jelenti, hogy ráhagyatkozunk valamire, igaznak tartunk valamit. Nekünk is hinnünk kell abban, hogy Isten nem csupán megteremtette a világot, és magára hagyta, hanem itt van velünk, jelen van az életünkben mindig. A Lélek készítet minket arra, hogy nehéz helyzetekben is fel tudjuk emelni a fejünket, hogy a hitnek a nemes harcát mindenkor megharcoljuk, hogy majd - Szent Pált idézve - elmondhassuk, hogy a pályát végigfutottuk, a hitet megtartottuk.

Azért vagyok egy keresztény közösség tagja, azért szolgállok, hitemben és hitvallásomban, hogy a közösség tagjait szeressem és szolgáljam. Ne csak az én bánatomról, az én hitemről legyen szó, hogy megszülessen a közös ének, az Istent dicsérő közös zsoltár. Drága kincs és valódi misztérium megérteni magunkban a gondolatot, és hitvallássá formálni. Abban a közösségben él erősen a hitvallás, ahol nem azt mondják, hogy én a közösséget szeretem, hanem, hogy én azokat az embereket szeretem, akik velem együtt keresik az Istent.

Adja Isten, hogy így tudjunk hitvallást tenni Isten jóságáról és folyamatos türelméről.

szöveg és fotó: Demény Anna

Tavaszi zsongás a szervezetünkben

Március- április a megújuló élet, az újjászületés hónapjai.

A böjt után létfontosságú testünk templomának feltöltése, hogy az egész élet egészségben, energiában bővelkedve éljük. Megnő az étvágy, az ember ösztönösen fordul a könnyebb, savanykásabb, zöld ételek felé, többet tartózkodik a friss levegőn. A máj-epe területe működik a legintenzívebben. Ezeken túl a következőket kell még megerősíteni: csont, haj, köröm, bőr, immunrendszer.

Egészségünk megőrzéséhez, testünk karbantartásához alap a táplálkozás (60%), és a mozgás (40%). Mozgásról legközelebb írok.

Nézzük, mit meríthetünk a megújuláshoz Isten patikájából:

Esetleges nátha megfázás esetén egy ideig tejterméktilalom, sok vitamin, meleg lábfürdő, inhalálás, pihenés.

Tavasszal a legjobban hatnak: retek-félék, ezek orvosságként hatnak a májra (fogyasztási szabálya: „reggel vétek, délben éték, este orvosság”), hagyma, újhagyma, sóska, spenót, sárgarépa, cékla zellerrel, csalán, csírák. Fehérjék közül tojás (lágú/főtt), házi sonka, hal, túró, friss vaj, savanyított tejtermékek építik a csontokat, izmokat. Gyümölcsnek téli alma, téli körte (ha már nem gusztusos állagú, akkor reszelve), kivi (C vitaminbomba), narancs, esetleg ananász. Energiát adnak a szénhidrátok és zsírok: rozskenyér, zabkása, teljes őrlésű kenyerek vajjal- darált pirospaprikával és zöldekkel, vagy mézzel, krumplicsicsóka, (még jobb az articsóka kiperésel level!) olajos magok, olívaolaj, esetleg házi zsír. Ez utóbbi csak hagymával együtt javasolt. A mákolaj, mák szeszámmag építi a csontokat, a lenolaj értisztító.

Mindennapi italunk legyen a tiszta víz, csipketea, gyermekláncfű, csalán, (gond esetén a máriatövis a májra gyógyír), citromfű.

Sokat legyünk a friss levegőn, napon (D vitamin), sétáljunk, kiránduljunk, takarítsunk, lomtalanítsunk, kertészkedjünk.

Végül két igazi frissítő vitaminbomba:

30 dkg cékla, 10 dkg zeller, 10 dkg sárgarépa, 10 dkg friss spenót vagy sóska, 0,2-0,3 dl vízzel összeturmixolva, vajjas vagy olíva/tökmagolajos kenyérral fogyasztva. Vagy: egy nagyobb alma, 1 közepes sárgarépa sárgarépa, 1 banán szintén, 1-2 szem dióval összeturmixolva.

„Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömtök teljessé legyen.” (Jn 15,11)

Igazi tavaszi megújulást kívánok mindenkinek!

B.né Simon Ágnes

ADÓBEVALLÁSHOZ

Magyar Katolikus Egyház
technikai száma az egyházak
támogatására felajánlott 1%-hoz:

0011

Egyházi alapítványok
amelyeknek adónk másik
1%-át felajánlhatjuk:

19666275-1-43:

Magyar Karitás Alapítvány

18917884-1-19:

Keresztény Szülők Alapítványa

Veszprém Megyei Diákokért

19261083-1-19:

Veszprémi Szeminárium

Alapítvány

ZARÁNDOKLAT FATIMA - SANTIAGO DE COMPOSTELA - LOURDES KÖRÚTON

Lelki vezetők:

Rev. Dr Czár János orgoványi atya és Rev. László Dezső veszprémi atya

Utazás: odautazás repülővel, vissza autóbusszal.

Elhelyezés: 2-3 ágyas szállodai szobákban.

Ellátás: reggeli, igény szerint vacsora.

Program:

1. nap: Találkozás Budapest Liszt Ferenc repülőtér 2A-n késő délután. Érkezés késő este Lisszabonba, majd transzfer a szállodába.
ELSŐ ESTE NINCS VACSORA!
2. nap: Városnézés Lisszabonban: katedrális, Rossio várnegyed, Szent Antal templom, Belém: Tengerész emlékmű, Jeromos kolostor. Utazás Fatimába, szállás elfoglalása (3 éj), vacsora.
3. nap: Zarándokprogramok Fatimában: magyar keresztút, szentmise a Szent István kápolnában, este gyertyás körmenet.
4. nap: Kirándulás Fatimából az ősi portugál „egyetemvárosba” Coimbrába, majd Batalhában megtekintjük a Győzelmes Szűzanya templomát és kolostorát. Végül Nazarében, az Atlanti-óceán partján fekvő kisvárosban lévő templomot nézzük meg.
5. nap: Reggeli után továbbutazás Portóba, rövid városnézés után utazás Santiago de Compostelába, itt a zarándokhely megtekintése (Szent Jakab apostol temetkezési helye). Szállás elfoglalása, vacsora.
6. nap: Reggeli szentmise után utazás Észak-Spanyolországban keresztül, rövid látogatás Garabandalban, este szállás és vacsora Lourdes-ban. (2 éj)
7. nap: Reggeli, majd zarándokprogramok Lourdes-ban: templomok megtekintése, keresztút, részvétel az esti gyertyás körmeneten.
8. nap: Reggeli után a Cote d'Azur mentén továbbutazás, útközben szentmise Avignon-ban, szállás San Remo környékén.
9. nap: Indulás a kora reggeli órákban, utazás Szlovénián keresztül. Útközben szentmise a később megadott helyen. Érkezés Budapestre a késő esti órákban.

Időpont: 2013. április 24 – május 2. **Részvételi díj:** 215 000 Ft/fő **HELYETT CSAK**

179.850 Ft/fő vagy 640 €/fő. Reptéri illeték: kb. 25 000 Ft/fő,

vacsora: 20 160 Ft/fő vagy 75 €/fő.

Egyágyas felár: 52 000 Ft/fő vagy 180 €/fő. **Belépők:** kb. 45 €/fő.

**ÉLMÉNYEKBE GAZDAG ZARÁNDOKLATOT KÍVÁNNAK
A MAKROVILÁG MUNKATÁRSAI!**

NEMES CÉLOK TÁMOGATÁSA

A **Veszprémi Kolping Család Alapítvány** 2006 óta létezik és működik.

Az alapítvány céljai között szerepel - többek között:

- évente egy rászoruló család gyermekének iskolakezdését tankönyvek és írószerek megvásárlásával segíti;
 - hozzájárul az egyházi ünnepkör keretében megrendezésre kerülő rendezvények költségeihez, melyekre meg kell hívni a történelmi egyházak Veszprém megyei vezető személyiségeit;
 - az alapítvány hozzájárul a Veszprémi Kolping Család Egyesület éves programjaihoz kapcsolódó előadások költségeihez.
- Kérjük, aki egyetért a fenti célokkal, támogassa az alapítványt adója 1%-ának felajánlásával.

Az alapítvány neve: Veszprémi Kolping Család Alapítvány

Az alapítvány adószáma: 18939970-1-19

Támogatásukat köszönjük!

ZARÁNDOKKÖR

**A Szent Kristóf Zarándokkör
áprilisi programja:**

Április 9. kedd 17.30-tól plébániai
foglalkozás

Téma: magyar zarándokhelyek
Vetítés: Alsószentiván (Gyulai Péter)

Tervezett zarándoklat:
Veszprémfajsz

A zarándoklatokról felvilágosítást
Babóczkyné Szőke Edittől
kaphatnak.
Tel.: 20/39-88-645

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert a keresztségben újjászület-
tek: *Elmann Lili* március 23-án

...mert az örök hazába költöztek:
Henn János (72 éves) március 5-én,
Zöld János Lajos (73 éves) március
14-én, *Kincses Ferencné Csiszár Ró-
zsa* (83 éves) március 26-án

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangelium
ápr. 14.	ApCsel 5,27b-32.40b-41	Jel 5,11-14	Jn 21,1-19
ápr. 21.	ApCsel 13,14.43-52	Jel 7,9.14b-17	Jn 10,27-30
ápr. 28.	ApCsel 14,21-27	Jel 21,1-5a	Jn 13,31-35
máj. 5.	ApCsel 15,1-2.22-29	Jel 21,10-14.22-23	Jn 14,23-29

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja
A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia
Vezetője: László Dezső atya

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.
Telefon: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna,
Kreschka Miklós, Szelindi Annamária
KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.
Lapzárta: minden hónap 20-án

Hírek és események

**Az imaapostolság szándékai ápri-
lisra:**

Általános: Hogy a hit nyilvános és
imáságos megünneplése életforrás
legyen a hívek számára.

Missziós: Hogy a missziós területek
részegyházai remény és feltámadás jele
legyenek.

**A nyári miserend április 1-jétől vál-
tozik, az esti szentmisék 18.30-kor
kezdődnek.**

Április 7. húsvét 2. vasárnapja, egyben
az **Isteni Irgalmasság Vasárnapja.**

Április 7-én **képviselő-testületi gyű-
lést** tartunk vasárnap délután 3 órakor
a plébánia közösségi házában.

Április 8-án **Urunk születésének hí-
rüládása (Gyümölcsoltó Boldog-
asszony).**

Április 13-án 9.00 órakor kezdjük a
Botev, a Simonyi és a Szilágyi iskola
elsőáldozóinak gyóntatását a temp-
lomban.

Április 14-én **húsvét 3. vasárnapja.**

Április 17-én, szerdán 19.00 órakor
Tóth Péter Domonkos atya előadása
lesz a hit éve sorozaton belül.

Április 17-én 17 órakor Pásztor Eme-
sének, az Iparművészeti Múzeum fő-
osztályvezetőjének előadása **Textiliák
az erdélyi fejedelmek udvarában** –
címmel a **Szaléziánumban.**

Április 20-án 17.00 órakor a Szilágyi,
a Botev és a Simonyi iskola hittanosa-
inak **elsőáldozása** lesz. Reggel 9.00-kor
tartjuk a **próbát** a templomban.

Április 21-én húsvét 4. vasárnapja, a
**papi és szerzetesi hivatások vasár-
napja.** A templomi perselyadományo-

kat a kispapnevelés céljára gyűjtjük és
küldjük be az érsekségre.

Április 25-én **Szent Márk evangélis-
ta ünnepe.**

Április 27-én, szombaton, 10 órakor a
Székesegyházban Dr. Márfi Gyula ér-
sek **szerpappá szenteli Darnai János
és Megyesi Ferenc papnövédeket.**

Április 28-án **húsvét 5. vasárnapja.**

Április 29-én **Sienai Szent Katalin**
szűz és egyháztanító, Európa társvé-
dőszentjének az ünnepe.

Május hónapban minden este 18.00
órákor **litániával** köszöntjük égi édes-
anyánkat, **Szűz Máriát.**

Május 3-án **Szent Fülöp és Szent Ja-
kab** apostolok ünnepe lesz.

Május 5-én **húsvét 6. vasárnapja.**